

145 НА ЗЕМЛІ ВСЕ ПРОХОДИТЬ

На земле все проходить

Con anima [З почуттям]

1. На зем_лі все про_хо_дить, від_лі_та_ють ро_
 2. Наш І_сус, Друг на_дій_ний, по_ма_га_є в бі_
 3. І як_що ти са_мот_ний, дру_зі ки_ну_ли

_ки. Той, хто Бо_га зна_хо_дить, з Ним шас_ли_вий зав_
 _ді, по жит_те_вій до_ли_ні нас ве_де в віч_ний
 всі, як_що во_рог жор_сто_кий дер_жить міц_но в грі_

_жди. З Ним не страш_но в до_ро_зі: Він по_пе_ре_ду
 дім. Бу_де ра_дість там світ_ла і лю_бов без кін_
 _сі,- то по_глянь на Гол_го_фу, де Хрис_тос по_ми_

йде, у_ті_ша_є в три_во_зі і ба_дьо_рість до_да_
 _ця, там з Хрис_том бу_дем жи_ти, в до_мі на_шо_го От_
 _рав, і при_йми в дар від Бо_га мир не_бес_ний, що шу_

_є. З Ним не страш_но в до_ро_зі: Він по_пе_ре_ду
 _ця. Бу_де ра_дість там світ_ла і лю_бов без кін_
 _кав, то по_глянь на Гол_го_фу, де Хрис_тос по_ми_

йде, у_ті_ша_є в три_во_зі і ба_дьо_рість до_да_є.
 _ця, там з Хрис_том бу_дем жи_ти, в до_мі на_шо_го От_ця.
 _рав, і при_йми в дар від Бо_га мир не_бес_ний, що шу_кав.